

med, betyder dette ikke noget overvældende stort i denne Sammenhæng. Der er her i København, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, ikke over 800 Børn, som gaar i en privat Skole, der ikke forbereder til nogen Eksamen; og naar vi tænker paa det store Tilskud til private Skoler i det hele, vil den økonomiske Situation ikke forandre sig synderligt, om man tog de københavnske Privatskoler med. Dette Forhold vil jeg ogsaa tage under Overvejelse.

Endelig nævnte det ærede Medlem Hr. Henningsen, at Tilskuddet til de private Skolers Understøttelseskasse, der paa det forelagte Budget er opført med 15 000 Kr., burde forhøjes til ca. 18 000 Kr., idet Tilskuddet er beregnet saaledes, at Staten tilskyder den samme Sum, som Kassens Medlemmer indskyder i Henhold til Reglerne. Efter at have indgjort mig bekendt med det ærede Medlems Oplysninger og Indberetninger fra disse Skolers Styrelser indrømmer jeg, at der er Anledning til at forhøje Summen fra 15 000 til ca. 18 000 Kr., og jeg vil tillade mig at stille Ændringsforslag desangaaende til Finanslovens anden Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen spurgte, om Reformen med Hensyn til Skoleafgiften var gennemført; han nævnte, at der paa det forelagte Budget var en lille Stigning i Skoleafgiften, og spurgte, hvordan det hang sammen med denne Stigning, da man maatte formode, at Gennemførelsen af Skoleafgiften vilde medføre en Nedgang i Indtægterne. Forklaringen herpaa er, som det ærede Medlem maaske selv har set, at der er kommet nogle nye Skoler til; Skoleafgiften er gennemført ved samtlige Statskoler.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen beskæftigede sig med Eksamensforholdene i den højere Almenskole og samlede sine Ønsker i tre Punkter. For det første, at Opgavekommissionen maatte blive lidt større, navnlig af Hensyn til, at man burde undgaa, at en Dimissor var med til at stille Opgaver. Jeg kan nok gaa med til at gøre denne Opgavekommission noget større — jeg kan oplyse for det høje Ting, at denne Opgavekommission er ulønnet, saa det betyder ikke en økonomisk Byrde, at den bliver større. Men, som det ærede Medlem sikkert vil forstaa, er det, naar man gerne vil finde de dygtigste og mest skikkede Personer til at forme Opgaverne, vanskeligt at undgaa, at der mellem dem bliver ogsaa Personer, der fører et Hold op vedkommende Aar. Jeg ved nok, hvad de ærede Medlemmer tænker paa, at der kunde ske Uret til nogen Side ved, at en Dimissor deltog i Opgaveordningen,

men jeg maa dog overfor det ærede Medlem hævde, at et enkelt Medlem kan intet bestemme i saa Henseende. Alle Opgaverne udarbejdes først af et mindre Udvalg, og derefter behandles Opgaverne i den samlede Opgavekommission. Men jeg vil forhandle derom med Formændene for de to Opgavekommissioner, Professor Rønning og Dr. Bertelsen.

Det andet Punkt, det ærede Medlem berørte angaaende Eksamensordningen, var den saakaldte Fjerncensur. Det ærede Medlem ønskede, at den Mand, der var Censur ved den mundtlige Prøve, ogsaa var det ved den skriftlige. Jeg vil dog her nævne, at jeg forudsætter, at det ærede Medlem vil medgive, at der er en Art af skriftlige Opgaver, som formentlig faar den mest lige-lige Behandling ved, at der er Fjerncensur, eller, hvad der betyder det samme, at der er et snævert Udvalg, der bedømmer samtlige Opgaver. Jeg tænker her paa de matematiske Opgaver; jeg tænker paa saadanne linguistiske Opgaver, som væsentlig har med det tekniske og det rent sproglige at gøre. For den Slags Opgavers Vedkommende tror jeg, Fjerncensuren er god og bør beholdes. Men jeg kan godt gaa med til, at man overvejer Spørgsmaalet, naar Talen bliver om Dansk; her kunde jeg godt forestille mig, at det havde nogen Betydning, at det var den samme Mand, der var Censur baade mundtligt og skriftligt, og navnlig at Læreren direkte fik noget med Bedømmelsen af den skriftlige Opgave at gøre. For Resten er Lærerne ikke udenfor Bedømmelsen af Elevens Evne til skriftlig Udarbejdelse, idet der, som det ærede Medlem, der jo viste sig at være godt kendt med Eksamensordningen, sikkert vil vide, gives en Karakter for skriftlige Arbejder i Aarets Løb, og denne Karakter bliver taget med ved Eksamen.

Endelig ankede det ærede Medlem for det tredje over, at man ikke saa sjældent anvendte Censorer, der ikke selv underviste Elever paa det paagældende Alderstrin i det paagældende Fag. Dertil er at sige, at Censorhistorien er en meget dyr Indretning, og man maa have Lov til at tage praktiske Hensyn. Jeg mener f. Eks., at en Lærer i Fysik maa kunne overtage Censur i Matematik og omvendt, en Lærer i Engelsk maa kunne overtage Censuren i Fransk og omvendt, navnlig ved de mange Realskoler, der er Tale om. Men ellers kan jeg helt samstemme med det ærede Medlem i Ønskeligheden af, at den Censur, der beskikkes, har personlig Erfaring, ikke blot som Lærer i det paagældende Fag, men